

Nr 126.

Av herr Björnsson m. fl., om anslag till täckande av utgifter för *nationalmuseets depositionsavdelnings konstbildande verksamhet.*

Bland de nya former för folkbildningsarbete, som på senare tid framträtt, har nationalmusei vandringsutställningar och därmed förenat upplysningsarbete visat sig synnerligen givande. Vårt folk har genom dessa i långt vidare kretsar än förr blivit delaktigt av de staten tillhöriga konstskatterna. Så sammanställda och organiserade som utställningarna ha varit ha de också rönt en varm uppskattning från de mest skilda håll ute i landet och faktiskt visat sig ha lämnat i folkbildningsarbetet bestående resultat.

Vid 1929 års riksdag väcktes i första kammaren motion om en sådan höjning av anslag för dessa utställningar, att de kunde sträcka sig ut över något vidare kretsar än vad som möjliggjordes genom då av regeringen föreslagna summa å 7 000 kronor. Motionen bifölls ej, men av debatten i anledning av densamma framgick en tydlig enighet i uppfattningen om utställningsverksamhetens betydelse. Av innevarande års statsverksproposition framgår, att nationalmuseichefen hemställt om en betydande höjning av anslaget för denna konstbildande verksamhet. Herr statsrådet och chefen för ecklesiastikdepartementet har med erkännande av det välmotiverade i denna hemställan ansett sig böra uppskjuta ett regeringsäskande härom till ett senare tillfälle.

Detta synes oss vara så mycket mera beklagligt som sagda verksamhet av allt att döma just nu befinner sig i ett sådant läge, att någon ökning av dess anslag skulle möjliggöra en högst betydande utveckling.

Enligt vad som framgår av nationalmusei senaste årsberättelse har arbetet inom den avdelning, som närmast bedriver utställnings- och upplysningsverksamheten, vuxit ut på ett synnerligen påfallande sätt. Det visar sig därvid att de resultat, som uppnåtts, ej varit möjliga enbart med hjälp av den lilla personal av två tjänstemän, som avdelningen för närvarande förfogar över. För täckande av det allra nödvändigaste personalbehovet har i ej obetydlig utsträckning frivilligt understöd varit oundgängligt.

Det förefaller oss mycket naturligt, att en statsbedriven verksamhet, som kommer hela landet till godo, ej i längden kan bygga på en sådan enskild hjälpverksamhet.

Trots de statsfinansiella betänkligheter, som kunna tala emot, finna vi dock på grund av vad ovan anförts, att det tillfälliga anslag på 7 000 kronor till nationalmusei depositionsavdelnings konstbildande verksamhet bör höjas.

Vandringsutställningarna äro i denna summa tillgodosedda med 5 000 kronor. Det framgår tydligt, att dessa med detta anslag endast kunna nå ett litet antal av vårt lands över 100 städer. En höjning av summan med 5 000 kronor till 10 000 kronor, d. v. s. hela anslaget till 12 000 kronor, borde kunna möjliggöra en fördubbling av utställningsverksamheten med därtill hörande upplysnings- och föredragsorganisation.

Vi tillåta oss därför hemställa,

att riksdagen måtte till täckande av utgifter för nationalmuseets depositionsavdelnings konstbildande verksamhet för budgetåret 1930/31 anvisa ett extra reservationsanslag av kronor 12 000: — att utgå enligt de närmare grunder Kungl. Maj:t kan finna skäl föreskriva.

Stockholm den 21 januari 1930.

Edv. Björnsson.

Harald Åkerberg.

Ivar Österström.

Carl Thorén.

Erik Forssberg.

Arvid Thelin.